

[Jensen (Broby).]

har set sin Opgave i at faa Omkostningerne sat højt op.

Nu kan man imidlertid gaa imod dette, og jeg vil altsaa for Skaarups Vedkommende sige, at her er Byggeudgifterne stillet højt op; for de andre Seminarier har jeg ikke haft Lejlighed til at undersøge Forholdet. For øvrigt er dette mærkeligt nok, thi Ministeren lovede Finansudvalget for en Maaned siden, at vi skulde faa Lov til at se disse Planer og undersøge dem, saa saare de kom til ham, men desværre har Ministeren glemt at sende dem over til os, saa vi har ikke haft Lejlighed til at undersøge dem, og da jeg i Undervisningsministeriet bad om at faa dem at se blot for et enkelt Seminariums Vedkommende, nægtede man det, og først ved Ministerens Velvillie har jeg derefter faaet dem at se for Skaarups Vedkommende... (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Man henviste til Ministeren). . . . Man nægtede at udlevere dem, fordi man ikke havde Ordre til det fra Ministeren, der havde glemt at give denne Ordre, og det maa altsaa hvile paa Ministeren, at han har glemt, hvad han har lovet Finansudvalget. Derfor kan jeg ikke paa det nuværende Tidspunkt gaa de andre Seminarier kritisk igennem; det kunde jeg vel for øvrigt ikke gøre alligevel, for hvis der ikke er kommet andet frem end det, der er kommet frem for Skaarups Vedkommende, vil det være umuligt at danne sig et nøgternt Skøn.

Den højtærede Minister havde jo en noget anden Opgave i Fjor, da havde han den Opgave bl. a. ovre i det andet høje Ting at vise, at Seminarieordningen ikke vilde koste saa mange Pengé. Naar man i det andet høje Ting var bange for, at det vilde koste for meget for Seminariernes Vedkommende, beroligede den højtærede Minister Tinget med, at det var ikke saa galt. Jeg staa her med en Udtalelse af den højtærede Minister i Landstingstidende for 1929—30, Sp. 879. Der siger Ministeren i en Diskussion med Ordføreren for Venstre:

„Men Beregningerne skal nok kunne holde.“

Det var altsaa den Gang, det drejede sig om de 350 700 Kr., der skulde bruges.

„Sagen er den,“ sagde han,

„som der ogsaa gøres opmærksom paa, at en hel Række af vore Statsseminarier er i en meget forsømt Tilstand for at bruge et mildt Ord.“

Og saa gør Ministeren opmærksom paa, at han har faaet et Brev fra en Statsseminarie-

forstander, som ganske vist for nylig var blevet ansat ved sit Seminarium, men som maaske derfor saa med friske Øjne paa hele Sagen. Vedkommende skrev:

„at hvis vi kun skal gennemføre den nye Seminarielov, behøver vi ikke alle de Penge, her er Tale om, saa kan vi nøjes med en meget mindre Sum; men der er saa meget forsømt herude, at vi i Virkeligheden skal have mange flere Penge, ikke for at faa den nye Seminarielov gennemført, men for at faa det istandsat, der gennem mange Aar er forsømt.“

Og saa føjede Ministeren til:

„Jeg tror derfor, Tallene i den Beretning, der er sendt til Folketingets Udvalg“

— og som gik ud paa en Udgift paa ca. 350 000 Kr. —

„snarere peger for højt end for lavt i Retning af Udgifter.“

Det var Ministerens Svar i Fjor, den Gang det gjaldt om at faa Loven gennemført! Men hvad begrunder han det saa med nu i Aar, at han kommer til Udgifter, der ligger tæt op mod en Million, Udgifter paa 988 400 Kr.? Jeg kan ikke se, der kan være nogen Begrundelse for dette, uden ud fra den Betragtning, at man har søgt gennem Byggeudvalget at faa stillet Udgifterne saa højt op som muligt for derigennem at vise, at det vil være en økonomisk Fordel at faa de fire Seminarier nedlagt og faa bygget et nyt i Slagelse. Jeg forstaaer for Resten ikke, hvordan Ministeren er faldet paa Slagelse, for Ministeren har jo altid i gamle Dage erklæret, at hans Kærlighed laa i Frederiksberg Slot; det var dèr, han ønskede, der skulde være en ny Centralanstalt for Uddannelse af Seminarister. Der maa have været andre Ting, der i hans Spring fra Skaarup til Frederiksberg har gjort, at han er blevet trukket ned i Slagelse. Hvad det er for Ting, skal jeg ikke analysere, jeg gaar ud fra, at de ærede Medlemmer, der er til Stede her, gør sig hver især deres egne Tanker, og at de ogsaa for de flestes Vedkommende er indforstaaet med, hvad det er for en Magnet, der har trukket den højtærede Minister ned i Slagelse.

Jeg skal ikke komme ind paa de aarlige Udgifter, for jeg er ikke Fagmand til at kunne bedømme, hvad man aarligt kan spare i Driften, men der er adskillige Ting, der tyder paa, ogsaa hvis vi tager Hensyn til, hvad det koster at drive et privat Seminarium, at man driver et lille Seminarium forholdsvis lige saa billigt som et stort. Hvis man ser paa de Beregninger, der foreligger over Ud-